EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 3.8.2016
COM(2016) 493 final

2016/0238 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om upprättande av en flerårig plan för demersala bestånd i Nordsjön och de fisken som nyttjar dessa bestånd och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 676/2007 och rådets förordning (EG) nr 1342/2008

{SWD(2016) 267 final}
{SWD(2016) 272 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Fisket i Nordsjön och angränsande områden är mycket komplext då det berör fartyg från minst sju kustmedlemsstater samt Norge, och en stor mängd fiskeredskap av olika slag används för riktat fiske efter ett stort antal olika fisk- och skaldjursarter. En central fråga är att många av de viktigaste demersala bestånden (dvs. de som lever på eller nära havsbotten) fångas i blandade fisken. I praktiken innebär detta att varje gång ett fartyg tar upp ett fiskeredskap kommer fångsten att bestå av en blandning av olika arter. Blandningens sammansättning kommer att se olika ut beroende på vilken typ av fiskeredskap som används och när och var de används.

Fartyg som fångar fisk ur bestånd som omfattas av totala tillåtna fångstmängder (TAC:er) bör sluta fiska när deras kvot för det beståndet har uttömts. Före antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken[1] (grundförordning) behövde fartygen inte sluta fiska när deras kvot för en av dessa arter var uttömd. De kunde i stället fortsätta att fiska efter andra målarter, och därmed fortsatte de även att fånga de arter för vilka deras kvoter redan hade uttömts, trots att de inte kunde landa dessa fångster lagligt sedan. Dessa fångster utöver kvoterna kastades överbord.

När den landningsskyldighet som införs genom grundförordningen genomförts fullt ut blir det olagligt att kasta någon som helst fångst som överskrider kvoten överbord. Detta innebär att fartygen kan tvingas sluta fiska tidigt under året om deras kvot för det mest begränsande beståndet har uttömts. I detta fall skulle det mest begränsande beståndet utgöra vad som brukar kallas en ”choke species” eftersom beståndet, så snart kvoten för det har uttömts, kommer att blockera möjligheterna att fortsätta att fiska efter de övriga bestånden. Det är därför önskvärt att ta hänsyn till att vissa bestånd fångas tillsammans i blandfisken när TAC:er fastställs för dessa bestånd. En sådan strategi skulle innebära fördelar både för beståndsförvaltningen och nyttjandet av bestånden. Den strategin har valts för detta förslag.

Grundförordningen har till syfte att lösa problemen med överfiske och utkast på ett effektivare sätt än tidigare lagstiftning. Utan kompletterande lagstiftning skulle emellertid grundförordningen kunna leda till att kvoterna inom Nordsjöns blandfisken underutnyttjas och den skulle inte medge att några undantag från landningsskyldigheten antas efter det att de treåriga utkastplanerna har löpt ut. Om inga välavvägda åtgärder vidtas kan grundförordningen få negativa ekonomiska och sociala följder för fiskerinäringen under de kommande åren.

Mot bakgrund av samspelet mellan olika blandfisken inom det demersala fisket i Nordsjön är det önskvärt att fiskemöjligheterna fastställs utifrån en modellering som utgår från blandfiske och som nu finns tillgänglig tack vara den senaste tidens vetenskapliga framsteg. En sådan strategi skulle också vara förenlig med ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen. Det första steget mot en sådan anpassningsbar förvaltning skulle vara att införliva alla berörda bestånd i en enda förvaltningsplan. Planen skulle innefatta mål för fiskedödlighet uttryckta i intervall för varje bestånd, när sådana finns tillgängliga, och dessa skulle ligga till grund för att fastställa årliga totala tillåtna fångstmängder för bestånden. Detta skulle ge utrymme för en flexibilitet vid fastställandet av TAC som kan jämna ut för de svårigheter som uppstår

[1] [1]EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

specifikt i samband med blandfiske. Dessutom skulle planen innehålla skyddsåtgärder för att ge en rättslig ram för ett återställande av bestånden när dessa hamnar under säkra biologiska gränser.

Syftet med förslaget är att fastställa en förvaltningsplan för demersala bestånd och fisket av dessa bestånd i Nordsjön. Planen kommer att garantera ett hållbart nyttjande av dessa bestånd, genom att säkerställa att de nyttjas i enlighet med principerna om maximalt hållbart uttag och ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen. Planen kommer att skapa stabila fiskemöjligheter samtidigt som den säkerställer att förvaltningen bygger på de senaste vetenskapliga uppgifterna om bestånd, blandfisken och andra aspekter av ekosystemet och miljön. Planen kommer också att underlätta införandet av landningsskyldigheten.

Förslaget är ett initiativ inom ramen för programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit). Det kommer samtidigt att bidra till förenkling av gällande unionslagstiftning. Förslaget är avsett att ersätta de två fleråriga planer som är baserade på enskilda arter och som antagits genom olika förordningar[2] [3]med en lösning där alla fleråriga planer för olika demersala bestånd samlas i en och samma förordning. Införandet av denna nya strategi skulle göra det möjligt att uppnå bevarandemålen och samtidigt avskaffa begränsningarna av fiskeansträngningen, vilket innebär att en stor mängd rapporterings- och kontrollskyldigheter blir onödiga. Resultatet blir en avsevärd minskning av den administrativa bördan.

Planen kommer att gälla för alla unionsfiskefartyg i Nordsjön oberoende av deras längd överallt då detta är förenligt med reglerna för den gemensamma fiskeripolitiken och med hur fartygen påverkar de berörda fiskbestånden.

Från och med den 1 januari 2014 fastställer grundförordningen reglerna för den gemensamma fiskeripolitiken, bland annat bestämmelserna om fleråriga planer med införande av landningsskyldigheten för bestånd som omfattas av TAC och den så kallade *regionaliseringen*. Bestämmelserna i planen är följande:

- I linje med de principer och mål för fleråriga planer som fastställs i artikel 9 i grundförordningen utgör planen en plan för blandfiske huvudsakligen baserad på målet om maximalt hållbart uttag.
- I artikel 10 i grundförordningen förtecknas innehållet i de fleråriga planerna. I enlighet med detta uttrycks de eventuella kvantifierabara målen (som motsvarar maximalt hållbart uttag) som intervall rekommenderade av Ices. Dessa intervall möjliggör en förvaltning baserad på maximalt hållbart uttag för dessa bestånd och förefaller medge anpassningar till följd av ändrade vetenskaplig utlåtanden samtidigt som en hög nivå av förutsebarhet bibehålls. Dessa mål kompletteras med bestämmelser om skyddsåtgärder som ska vidtas vid en viss referenspunkt för bevarande (triggernivå). När en sådan referenspunkt finns för ett fiskbestånd uttrycks denna som lekbeståndets biomassa. Uppgifterna om biomassa kommer från Ices, vanligen i samband med dess riktmärkningsverksamhet. För vissa funktionella enheter för havskräfta uttrycks dessa referenspunkter i förekomst, när sådana uppgifter finns. Om uppgifter om lekbeståndets biomassa eller om förekomst saknas bör skyddsåtgärder vidtas när de vetenskapliga utlåtandena anger att ett bestånd är hotat. Det är viktigt att komma ihåg att planen visserligen är utformad för att tillgodose de demersala Nordsjöbeståndens och -fiskenas särskilda karaktär, men av artikel 10 i grundförordningen följer att strukturen för och vissa inslag i

[2] EUT L 348, 24.12.2008, s. 20.

[3] EUT L 157, 19.6.2007, s. 1.

de framtida fleråriga planerna kommer att se ut på samma sätt som tidigare. Följaktligen användes samma strategi för att fastställa mål, riktmärken och skyddsåtgärder i planen och för genomförandet av landningsskyldigheten som i Europaparlamentets och rådets nyligen antagna förordning (EU) nr 2016/… av den xxx om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av rådets förordning (EG) nr 2187/2005 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1098/2007[4].

- Enligt artikel 15 i grundförordningen kommer landningsskyldigheten i Nordsjön att gälla för vissa demersala fisken och arter som definierar det fisket från och med 2016, och för alla andra arter som omfattas av fångstbegränsningar från och med den 1 januari 2019. När medlemsstaterna fördelar TAC till fartyg som för deras flagg måste de, enligt artikel 16.7 i förordning (EU) nr 1380/2013, ta hänsyn till den sannolika fångstsammansättningen och skyldigheten att landa alla fångster. För att uppnå detta kan medlemsstaterna anta nationella åtgärder, till exempel behålla vissa reserver av tillgänglig nationell TAC eller byta kvoter med andra medlemsstater.
- I enlighet med artikel 18 i grundförordningen får medlemsstater med direkt förvaltningsintresse lämna gemensamma rekommendationer bland annat om antagande av vissa åtgärder, om kommissionen har getts befogenhet att anta genomförandeakter eller delegerade akter för att uppnå målen i en flerårig plan. I detta syfte fastställer planen regionalt samarbete mellan medlemsstaterna med avseende på att anta bestämmelser för landningsskyldigheten och särskilda bevarandeåtgärder för vissa bestånd.

I överensstämmelse de med de vetenskapliga utlåtandena från STECF[5] [6] omfattar planen inga årliga begränsningar av fiskeansträngningen (antal dagar till sjöss).

Denna plan omfattar inte havsabborre, ett bestånd som förekommer i Nordsjön, eftersom detta bestånd huvudsakligen fiskas utanför Nordsjön. Kommissionen är dock medveten om att en förvaltningsplan som omfattar havsabborre behövs. Den måste vara tillämplig på fiske som utnyttjar det beståndet i Ices-sektionerna IVb och IVc, VIIa och VIId–h. Den skulle även gälla för fritidsfiske efter havsabborre.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 204/585/EG[1] fastställs den allmänna ramen för den gemensamma fiskeripolitiken och anges i vilka situationer rådet och Europaparlamentet ska anta fleråriga planer.

I rådets förordning (EG) nr 1342/2008 av den 18 december 2008 om upprättande av en långsiktig plan för torskbestånden och det fiske som utnyttjar de bestånden och om

4 xxx

5 Utvärdering av fleråriga planer för torsk i Irländska sjön, Kattegatt, Nordsjön och väster om Skottland (STEFC-11-07).

6 Rapport om utvärdering/fastställande av avgränsningen för förvaltningsplaner: Utvärdering av de fleråriga förvaltningsplanerna för Nordsjöbestånden av rödspätta och tunga (STEFC-14–03).

upphävande av förordning (EG) nr 423/2004[2] fastställs reglerna för ett hållbart utnyttjande av torskbestånden i Nordsjön och angränsande vatten.

I rådets förordning (EG) nr 676/2007 av den 11 juni 2007 om upprättande av en flerårig plan för fiske som utnyttjar bestånden av rödspätta och tunga i Nordsjön[3] fastställs reglerna för ett hållbart utnyttjande av bestånden av rödspätta och tunga.

Rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer[7] fastställs vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna, dvs. regler om fångstsammansättning, minsta maskstorlek, minsta landningsstorlek, stängda områden och fredningstider för vissa fisken. Den inför även ett förbud mot drivgarnsfiske. Förordningen ses för närvarande över och kommer att ersättas om kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1343/2011 och (EU) nr 1380/2013, och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005[8] antas.

I rådets årliga förordningar om fastställande av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Nordsjön fastställs TAC-nivåerna för de berörda bestånden (den senaste och för närvarande bindande är rådets förordning (EU) nr 2016/72 av den 22 januari 2016 om fastställande för år 2016 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten och om ändring av förordning (EU) 2015/104[9]).

I rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006[10] (nedan kallad *rådets förordning 1224/2009*) fastställs de allmänna kontrollkraven för fiske samt särskilda kontrollkrav för fleråriga planer.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget och dess mål är förenliga med unionens politik, särskilt miljö-, social-, marknads- och handelspolitiken.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Förslagets bestämmelser avser bevarandet av marina biologiska resurser, dvs. åtgärder inom ett område där unionen har ensam behörighet. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

7 EGT L 125, 27.4.1998, s. 1.
8 COM(2016) 0134 final – 2016/074 (COD).
9 EUT L 22, 28.1.2016, s. 1.
10 EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.

- **Proportionalitetsprincipen**

De föreslagna åtgärderna är förenliga med proportionalitetsprincipen eftersom de är ändamålsenliga, nödvändiga och inga mindre restriktiva åtgärder för att uppnå de önskade politiska målen existerar.

- **Val av instrument**

Föreslaget instrument: Europaparlamentets och rådets förordning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Samråd har skett på olika nivåer, bland annat med olika intressenter, forskare, offentliga förvaltningar och kommissionens avdelningar. Det har skett enligt en fullständig utvärderingsprocess där GD Havsfrågor och fiske inledningsvis formulerade vilka uppgifter och frågor som skulle tas upp, men därefter har de viktigaste bidragen i alla steg kommit från forskare och andra experter samt från berörda parter, som alla har varit fullt delaktiga under hela processen.

- **Samråd med berörda parter**

Samråd har förts med berörda parter på ett riktat sätt under själva avgränsningsarbetet och med den rådgivande nämnden för Nordsjön (North Sea Advisory Council, NSAC)[11]. De rådgivande nämnderna[12] är intresseorganisationer som inrättades under den föregående reformen av den gemensamma fiskeripolitiken 2002 och som sammanför näringen (fiske-, beredning- och saluföringssektorerna) och andra intressegrupper, som till exempel miljö- och konsumentorganisationer. De rådgivande nämnderna är indelade efter havsområden. I bilaga III till grundförordningen föreskrivs en rådgivande nämnd för Nordsjöområdet – rådgivande nämnden för Nordsjön (NSAC) – och det exakta behörighetsområdet för nämnden fastställs till Ices-delområde IV och Ices-sektion IIIa[13].

Två avgränsningsworkshoppar har organiserats av GD Havsfrågor och fiske. Den första hölls i Bryssel den 27 februari 2014[14]. Bland deltagarna fanns inbjudna vetenskapliga experter och företrädare för Nordsjömedlemsstaterna och för de rådgivande nämnderna för Nordsjön och pelagiska bestånd. Genom workshoppen inleddes en diskussion om utveckling och genomförande av en flerårig förvaltningsplan för blandfiske i Nordsjön.

En andra workshop om avgränsning ägde därefter rum i Bryssel den 29–30 september 2014[15]. Bland deltagarna fanns inbjudna vetenskapliga experter, företrädare för Nordsjömedlemsstaterna och för rådgivande nämnden för Nordsjön. Det främsta målet var att komma fram till en gemensam syn på den nya rättsliga och politiska ramen för fleråriga planer, diskutera ett första utkast till hur de framtida fleråriga planerna för Nordsjön skulle kunna se ut och att, i separata grupper, få till stånd ett kollektivt tänkande om möjliga ”byggstenar” i den framtida planen.

---

11 http://www.nsrac.org

12 http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/publications/cfp_factsheets/racs_en.pdf

13 Nordöstra Atlanten (liksom andra havsområden) är indelad i statistiska rektanglar. Olika kombinationer av dessa rektanglar sätts samman av Ices till olika områden, delområden, sektioner och delsektioner. Olika kombinationer av dessa ”Ices-zoner” används för att definiera fiskbestånd i Ices-området.

14 Avgränsningsworkshop om blandfiskeförvaltning för Nordsjön, Bryssel, den 27 februari 2014. Översikt. Ref.Ares (2015) 2301118-02/06/2015.

15 Andra avgränsningsworkshoppen: blandfiskeförvaltning för Nordsjöns demersala bestånd. Diskussionsöversikt. Ref.Ares (2015) 2300556-02/06/2015.

Dessutom hölls diskussioner med den rådgivande nämnden för Nordsjön via nämndens fokusgrupp för blandfisken. Mötena ägde rum i oktober 2015 i Amsterdam och i mars 2015 i Köpenhamn[11].

En brett och webbaserat offentligt samråd genomfördes mellan den 9 februari och den 4 maj 2015[16]. Totalt kom 25 detaljerade svar in från medlemsstaterna, de regionala rådgivande nämnderna, organisationer som företräder näringen, icke-statliga organisationer och allmänheten. De viktigaste slutsatserna var följande:

- De nuvarande förvaltningsplanerna är alltför föreskrivande och komplexa. De måste ersättas med en lagstiftning som bygger på strategiska mål och allmänna principer.
- Alla nya förvaltningsplaner bör ta hänsyn till samspelet inom och med blandfisken.
- Landningsskyldigheten innebär en stor utmaning, inte bara för fiskeindustrin utan även för medlemsstaterna när de ska tilldela flottorna kvoter.
- De närmare tillämpningsreglerna bör förvaltas på regional nivå, men det måste finnas samstämmighet med förvaltningsplanerna för angränsande områden.
- Många av dem som bidragit till samrådet är ense om att torsk, kolja, sej, vitling, tunga, rödspätta och havskräfta är de huvudsakliga målarterna. Åsikterna går isär i frågan om att inbegripa ytterligare målarter och om skyddsnivån för andra arter. I allmänhet förespråkar medlemsstaterna och fiskerinäringen en inriktning på de viktigaste målarterna, medan de icke-statliga organisationerna vill ha särskilda mål för var och en av de arter som fångas i Nordsjön.
- De tekniska åtgärder som ska införas på grundval av förvaltningsplanen bör fastställas på regional nivå.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Merparten av det arbete och de samråd som behövts för att täcka utvärderingen av den gällande lagstiftningen har utförts av forskare som arbetar under överinseende av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF)[17] och Internationella havsforskningsrådet (Ices)[18] samt av MRAG (Marine Resources Assessment Group).

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

STECF, Ices och MRAG hade redan före reformen av den gemensamma fiskeripolitiken genomfört ett antal utvärderingar av den nuvarande förvaltningsplanen för torskbestånd[2] (nedan kallad *torskplanen*) och förvaltningsplanen för tunga och spätta i Nordsjön[3] (nedan kallad *planen för plattfisk*). När det gäller planen för plattfisk gjordes en konsekvensbedömning av policyalternativen från det första ”återhämtningsstadiet” till det andra ”förvaltningsstadiet” av MRAG[19] 2009, då en sådan översyn föreskrivs i själva planen

16 http://ec.europa.eu/dgs/maritimeaffairs_fisheries/consultations/north-sea-multiannual/index_en.htm

17 Kommissionens beslut av den 26 augusti 2005 om inrättande av en vetenskaplig, teknisk och ekonomisk kommitté för fiskerinäringen (2005/629/EG).

18 http://www.ices.dk/explore-us/what-we-do/Pages/default.aspx

19 Ekonomiska och sociala följder av de fleråriga förvaltningsplanerna för rödspätta och sjötunga i Nordsjön, slutrapport Fish/2006/09

så snart båda bestånden har konstaterats befinna sig inom säkra biologiska gränser under två på varandra följande år. En expertgrupp inom STECF som sammanträdde i Vigo i oktober 2010[20] har också utvärderat planen för plattfisk.

Två möten ägde rum under 2011 i syfte att göra en retrospektiv översyn av flera förvaltningsplaner, däribland torskplanen[2]: det ena var ett möte i den kombinerade expertgruppen STECF/Ices i Köpenhamn i februari/mars 2011[21] och det andra ett uppföljningsmöte i Hamburg i juni 2011[5]. Båda mötena var öppna för deltagare från rådgivande nämnden för Nordsjön och medlemsstaternas förvaltningar. Slutsatserna av analyserna var bland annat att torskplanen[2] skulle vinna på att kopplas till planer för havskräfta och kolja, vitling, sej, tunga och rödspätta i Nordsjön och att planen inte hade lyckats få bukt med fiskedödligheten på avsett sätt.

Kommissionens avdelningar vidtog inga åtgärder för att se över planen vid den tidpunkten på grund av en interinstitutionell tvist om förvaltningsbehörighet. Så snart en interinstitutionell arbetsgrupp för tvistlösning hade lagt fram sina slutsatser[22], och efter antagandet av den nya gemensamma fiskeripolitiken, kunde det nya politiska sammanhanget beaktas i arbetet med utvärderingarna.

En expertgrupp inom STECF sammanträdde den 10–14 mars 2014 i Varese, Italien, för att utarbeta en retrospektiv utvärdering av plattfisk7. Utvärderingen granskades av STECF vid dess plenarmöte i Bryssel senare i mars 2014[23].

Medlemsstaterna, fiskerinäringen, forskarvärlden[24],[25],[26],[27],[28],[29],[30],[31],[32],[33],[34] och miljöorganisationer anser att de nuvarande förvaltningsplanerna är ineffektiva, onödigt föreskrivande, alltför betungande för EU:s fiskerinäring och att de skadar näringen ekonomiskt. I synnerhet står systemet med ”dagar till sjöss” i centrum för kritiken. I sin utvärdering av torskplanen[2] drog STECF slutsatsen att planen inte hade fått bukt med fiskedödlighet på avsett sätt och att de kortsiktiga ekonomiska effekterna av förvaltningsplanen var oklara. När det gäller planen för plattfisk drog STECF slutsatsen att

---

20 Rapport från undergruppen om mål och strategier för förvaltningen (SGMOS 10-06). Del b) Konsekvensbedömning av den fleråriga planen för rödspätta och tunga i Nordsjön.

21 Rapport om avgränsning inför konsekvensbedömningar för Östersjötorsk och utvärdering av torsk i Kattegatt, Nordsjön, väster om Skottland och Irländska sjön (STEFC-11–02).

22 http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/pech/dv/taskfor/taskforce.pdf

23 Rapport om utvärdering/fastställande av avgränsningen för förvaltningsplaner: Utvärdering av de fleråriga förvaltningsplanerna för Nordsjöbestånden av rödspätta och tunga (STEFC-14–03).

24 http://ec.europa.eu/fisheries/reform/impact_assessments_en.htm

25 45: e rapporten från plenarmötet i vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (PLEN-14–01).

26 http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/540360/IPOL_STU(2015)540360_EN.pdf

27 http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/socio_economic_dimension/index_en.htm

28 http://www.socioec.eu/images/SOCIOEC/Media_Centre/Deliverables/SOCIOEC%20Deliverable%206%208%20Management%20Measures%20North%20Sea%2026%2003%202012.pdf

29 MRAG et al. (2014). A study in support of the development of a new Technical conservation measures framework within a reformed CFP. Lot 2: retrospective and prospective evaluation on the Common fisheries policy, excluding its international Dimension. Bryssel. 265 s.

30 http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2014/529053/IPOL-PECH_ET(2014)529053_EN.pdf

31 http://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/830996/2014-11_STECF+14-19+-+Landing+Obligations+-+part+4_JRC93045.pdf

32 http://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/364146/2012-07_STECF+12-14+-+Management+plans+II+-+area+definitions_JRC73150.pdf

33 http://www.myfishproject.eu/project-myfish/deliverables

34 Poseidon Aquatic Resource Management Lot 2 Study. Administrative experience with effort management concerning the NE Atlantic (december 2010).

det var osannolikt att den återhämtning hos tunga och rödspätta som konstaterats berodde på begränsningar av dagar till sjöss[25].

Torskplanen[2] har också kritiserats hårt för sina fortsatta begränsningar även när torskbestånden i Nordsjön hade börjat återhämta sig under senare år. Effekterna har inte bara varit en begränsning av torskfisket i Nordsjön, vilket står för omkring 5 procent av all landad fisk, utan planen har även hindrat fiskefartyg från att lämna hamnen när de fortfarande har fiskekvot kvar för de 95 procenten annan fisk. Denna situation har kritiserats som grovt orättvis och oproportionell av hela fiskerinäringen.

Vissa berörda parter har också kritiserat systemet med dagar till sjöss för att ha snedvridande effekter som snarare skadar miljön än bevarar fiskbestånden, till exempel på grund av att fartyg med en begränsad budget fiskedagar måste fiska nära kusten där det finns koncentrationer av ungfisk. På liknande sätt hävdade Nordsjöns fiskerinäring i det offentliga samrådet att de stränga begränsningarna av den tid som de får vara ute till sjöss gör det svårare för dem att söka sig till fiskeområden med lägre torskförekomster, vilket innebär att begränsningarna förvärrar problemet med oönskade torskfångster i blandade fisken. Dessutom har förvaltningssystemet med dagar till sjöss skapat en betydande administrativ börda för kommissionen och medlemsstaternas myndigheter.

- **Konsekvensbedömning**

Konsekvensbedömningen inför en flerårig plan för Nordsjön har gjorts inom ramen för den nya gemensamma fiskeripolitiken och omarbetningen av förordningarna om tekniska åtgärder. Den nya gemensamma fiskeripolitiken innehåller bland annat en ny landningsskyldighet, en tidsplan för att uppnå maximalt hållbart uttag (MSY) och regionalisering. En rad rapporter, studier och avtal har utgjort bakgrunden till dessa frågor. Här ingår följande:

- Reformen av den gemensamma fiskeripolitiken (GFP).[24]
- Effekterna av införandet av landningsskyldigheten.[25,26]
- GFP:s socioekonomiska dimensioner.[27,28]
- Utarbetandet av en ny förordning om tekniska åtgärder.[29]
- Frågor som rör EU:s blandfisken[30], bland annat hanteringen av begränsande effekter, så kallade *choke-effekter*.[31]
- Överväganden om förvaltningsområden för de nya fleråriga planerna.[32]
- Överväganden om förvaltning med maximalt hållbart uttag.[33]

Två lagstiftningsalternativ undersöktes i detalj: (Alternativ 1: förvaltning baserad på grundförordningen och alternativ 2: upprätta en gemensam flerårig plan för blandfisken). Vidare beaktades flera delalternativ för alternativ 2, omfattande följande: i) avgränsningen av områdena, ii) valet av metod för att underlätta införandet av landningsskyldigheten, iii) valet av F_{MSY}-intervallen, iv) valet av arter som ska omfattas av planen, v) datum då F_{MSY} ska ha uppnåtts och vi) tidsramen för att återuppbyggnad av bestånden så att de kommer upp till försiktighetsnivåerna. Valet av alternativ för de första fyra variablerna kunde göras på grundval av en kvalitativ analys. De två sistnämnda variablerna undersöktes genom en kvantitativ konsekvensbedömning och jämfördes med alternativ 1.

Det valda alternativet är alternativ 2 (en övergripande flerårig plan för blandfiske), där F_{MSY} uppnås senast 2020 och bestånden snabbt återuppbyggs till försiktighetsnivåerna. När F_{MSY} har uppnåtts för ett visst bestånd, bör utnyttjande inte överstiga F_{MSY} för det beståndet. Det

valda alternativet (en övergripande flerårig plan för demersala blandfisken i Nordsjön) är mycket mer effektivt när det gäller att nå målen för detta initiativ än alternativ 1 (grundförordningen). Alternativ 2 har positiva miljökonsekvenser jämfört med alternativ 1. De ekonomiska och sociala konsekvenserna är också i genomsnitt positiva jämfört med alternativ 1. De positiva effekterna förstärks ytterligare genom de valda delalternativen" att nå F_{MSY} senast 2020" och "snabb återhämtningsperiod". Ekonomiskt kommer lönsamheten genomsnittligt att öka, främst på grund av lägre rörliga kostnader och på grund av tillgången på fiskeresurser. På det sociala planet kommer den administrativa bördan att minska för små och medelstora företag och arbetstillfällen kommer att bibehållas. Miljömässigt minskar en "snabb återhämtningsperiod" risken för beståndskollaps och den genomsnittliga biomassan ökar.

Dessutom kommer avskaffandet av det impopulära systemet med dagar till havs och kravet att fisket ska ske inom ett och samma område att förenkla den rättsliga ramen och minska den administrativa bördan för medlemsstaterna och näringen.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Även om denna plan inte är knuten till Refit innebär den minskade regelbördor eftersom två förordningar upphävs och sammanförs till en.

I rådets förordning (EG) nr 1342/2008 av den 18 december 2008 om upprättande av en långsiktig plan för torskbestånden och det fiske som utnyttjar de bestånden och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2004 fastställs reglerna för ett hållbart utnyttjande av torskbestånden i Nordsjön och angränsande vatten[2].

I rådets förordning (EG) nr 676/2007 av den 11 juni 2007 om upprättande av en flerårig plan för fiske som utnyttjar bestånden av rödspätta och tunga i Nordsjön fastställs reglerna för ett hållbart utnyttjande av bestånden av rödspätta och tunga i Nordsjön[3].

Den stora majoriteten (98 %) av alla företag i Nordsjöns fångst- och beredningssektor inom det demersala fisket är små och medelstora företag eller mikroföretag. Det nuvarande systemet medför stora ekonomiska kostnader för företagen, särskilt för små och medelstora företag. Förlusterna orsakas av komplicerade regler och kommer att undvikas i framtiden (direkta fördelar med förenkling). Hållbart utnyttjande kommer att ge högre lönsamhet som leder till bättre ekonomiska resultat. Fiskare kommer att ha större frihet att bestämma var och när de ska fiska. Med avskaffandet av fiskeansträngningssystemet minskar inte bara den administrativa bördan (till exempel den tunga rapporteringen) för näringen – även de nationella förvaltningarnas arbete med att behandla och följa upp rapporterna minskar.

- **Grundläggande rättigheter**

Ej tillämpligt

4. BUDGETKONSEKVENSER

Inga budgetkonsekvenser

5. ÖVRIGA INSLAG

- Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering

I rådets förordning 1224/2009[10] föreskrivs en lagstiftningsram för kontroll, inspektion och verkställighet för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitikens regler efterlevs. Enligt artikel 43 i den förordningen bör de fleråriga planerna fastställa

tröskelvärden ovanför vilka fångster av bestånd som omfattas av fleråriga planer måste landas i utsedda hamnar. Dessutom inför planen särskilda regler anpassade till område eller specifikt fiske vad gäller de krav om förhandsanmälan som fastställs i artikel 17 i rådets förordning 1224/2009.

I planen föreskrivs en regelbunden utvärdering av dess inverkan på de berörda stånden på grundval av vetenskapliga utlåtanden. Det är av yttersta vikt att fastställa en lämplig tidsperiod för sådan utvärdering: en tidsperiod som ger utrymme för antagande och genomförande av regionala åtgärder och som visar effekterna på bestånd och fisken. Den bör även ta hänsyn till de vetenskapliga organens arbetsmetoder, inbegripet den metod de använder för regelbundet fastställande av riktmärken. Nyligen uppstod en situation där vetenskapliga utlåtanden inte kunde lämnas på grund av otillräckliga data eller därför att tendenser återstod att undersökas. Utvärderingarna gällde en treårsperiod. Med hänsyn till detta bör planen utvärderas vart femte år.

I detta avseende ska det noteras att den regelbundna utvärderingen av planens effekter inte hindrar lagstiftarna från att ändra planen om så skulle krävas mot bakgrund av ny vetenskaplig, politisk eller socioekonomisk utveckling.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I enlighet med den gemensamma fiskeripolitikens övergripande syfte när det gäller bevarandet av fiskeresurserna, särskilt det krav på fleråriga planer som anges i artiklarna 9 och 10 i grundförordningen, består de fleråriga planerna av följande huvuddelar:

- Tillämpningsområdet för planen är demersala bestånd och de fisken inom vilka dessa bestånd fiskas i Nordsjön.
- Syften och mål (nå nivåer för fiskedödlighet som är förenliga med principen om maximalt hållbart uttag). I enlighet med artikel 10 i grundförordningen bör målen vara kvantifierbara. De föreslagna målen uttrycks som fiskedödlighetsintervall kring F_{MSY} i enlighet med Ices rekommendationer. Dessa F_{MSY}-intervall möjliggör en förvaltning baserad på maximalt hållbart uttag för de berörda stånden och förefaller medge anpassningar till följd av ändrade vetenskapliga utlåtanden samtidigt som en hög nivå av förutsebarhet bibehålls.
- De referenspunkter för bevarande, uttryckta som ton av lekbeståndets biomassa eller som förekomst i antal, som ingår i planen fastställs av Ices, vanligen i samband med fastställandet av riktmärken. Om uppgifter om lekbeståndets biomassa eller referenspunkter för förekomst saknas bör åtgärder vidtas när de vetenskapliga utlåtandena anger att ett bestånd är hotat.
- Olika skyddsåtgärder och särskilda bevarandeåtgärder är kopplade till referenspunkterna för bevarande. Om de vetenskapliga utlåtandena anger att något av de berörda stånden ligger under referenspunkten bör TAC för detta bestånd minskas. Denna åtgärd får vid behov kompletteras med åtgärder som tekniska åtgärder och kommissionens eller medlemsstaternas nödåtgärder.
- Bestämmelser rörande landningsskyldigheten som antas inom ramen för regionalisering är nödvändiga för att ge utrymme för eventuella framtida undantag från landningsskyldigheten för arter för vilka det finns vetenskapliga belägg för en hög överlevnadsgrad, samt för undantag av mindre betydelse, i linje med vetenskapliga utlåtanden.

- Kontrollbestämmelser fastställs vad gäller förhandsanmälningar, loggböcker och utsedda hamnar. För förhandsanmälan och loggbokskraven är det nödvändigt att anpassa de allmänna bestämmelserna i förordning 1224/2009 till de särskilda förhållanden som råder i Nordsjön och inom dess olika demersala fisken. När det gäller utsedda hamnar krävs enligt förordning 1224/2009 att det i de fleråriga planerna antas tröskelvärden ovanför vilka fångster av demersala bestånd endast bör landas i hamnar med höjd kontrollnivå.
- Regelbunden utvärdering av planen baserad på vetenskapliga utlåtanden: planen bör utvärderas vart femte år. Denna tidsperiod kommer i ett första stadium att ge utrymme för ett fullständigt genomförande av landningsskyldigheten och vara tillräcklig för att regionala åtgärder ska kunna antas, genomföras och för att effekterna på bestånden och olika fisken ska synas. Detta är också den minimiperiod som begärts av de vetenskapliga organen. Nyligen uppstod en situation där vetenskapliga utlåtanden inte kunde lämnas på grund av otillräckliga data eller därför att tendenser återstod att undersökas. Utvärderingarna gällde en treårsperiod.

2016/0238 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om upprättande av en flerårig plan för demersala bestånd i Nordsjön och de fisken som nyttjar dessa bestånd och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 676/2007 och rådets förordning (EG) nr 1342/2008

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[1],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) I Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982, där unionen är avtalsslutande part, föreskrivs bevarandeskyldigheter, bland annat i fråga om att bibehålla eller återställa populationer av fiskade arter så att de ligger på nivåer som kan ge maximalt hållbart uttag (MSY).

(2) Vid världstoppmötet om hållbar utveckling i New York 2015 förband sig unionen och dess medlemsstater att till 2020 på ett effektivt sätt reglera fångsterna och få stopp på överfisket, det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket samt alla destruktiva fiskemetoder och införa vetenskapligt grundade förvaltningsplaner i syfte att på kortast möjliga tid återställa fiskbestånden minst till nivåer som kan ge maximalt hållbart uttag (MSY) fastställt utifrån deras biologiska egenskaper.

(3) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013[2] fastställs reglerna för den gemensamma fiskeripolitiken (GFP) i linje med unionens internationella åtaganden. Den gemensamma fiskeripolitiken måste bidra till skyddet av den marina miljön, hållbar förvaltning av alla kommersiellt nyttjade arter och i synnerhet till att senast 2020 uppnå god miljöstatus i enlighet med artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG[3].

---

1 [1]EUT C […], […], s. […].

2 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

3 Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

(4) Målen för den gemensamma fiskeripolitiken är bland annat att säkerställa att fisket och vattenbruket är miljömässigt hållbara på lång sikt, att tillämpa försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen och att genomföra ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen.

(5) För att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken måste det antas en rad bevarandeåtgärder, efter behov i olika kombinationer eller sammansättningar; det kan bland annat röra sig om fleråriga planer, tekniska åtgärder, fastställande och fördelning av fiskemöjligheter.

(6) Enligt artiklarna 9 och 10 i förordning (EU) nr 1380/2013 måste de fleråriga planerna grundas på vetenskaplig, teknisk och ekonomisk rådgivning och innehålla övergripande mål och kvantifierbara mål med tydliga tidsramar, referenspunkter för bevarande och skyddsåtgärder.

(7) I rådets förordningar (EG) nr 1342/2008[4] och (EG) nr 676/2007[5] fastställs regler för ett hållbart utnyttjande av bestånden av torsk, rödspätta och tunga i Nordsjön och angränsande vatten. Dessa och andra demersala bestånd fångas i blandfisken. Därför är det lämpligt att upprätta en övergripande flerårig plan som tar hänsyn till sådana tekniska samspel.

(8) Dessutom bör en sådan flerårig plan tillämpas på alla demersala bestånd och respektive fisken Nordsjön.

(9) Vissa demersala bestånd nyttjas både i Nordsjön och i angränsande vatten (gränsöverskridande bestånd). Därför bör tillämpningsområdet för de bestämmelser i planen som rör mål och skyddsåtgärder för bestånd som huvudsakligen nyttjas i Nordsjön utvidgas till dessa områden utanför Nordsjön. För gränsöverskridande bestånd som huvudsakligen fiskas utanför Nordsjön är det nödvändigt att fastställa mål och skyddsåtgärder i de fleråriga planerna för de områden utanför Nordsjön där dessa bestånd huvudsakligen fiskas och sedan utvidga planernas tillämpningsområden till Nordsjön.

(10) Syftet med den här planen bör vara att bidra till att målen för den gemensamma fiskeripolitiken uppnås, i synnerhet att uppnå och upprätthålla maximalt hållbart uttag (MSY) för de berörda bestånden, bidra till genomförandet av landningsskyldigheten för de demersala bestånd som omfattas av fångstbegränsningar och bidra till genomförandet av ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen

(11) Artikel 16.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 kräver att fiskemöjligheterna fastställs i enlighet med de mål som anges i de fleråriga planerna.

(12) Det är lämpligt att fastställa ett mål för fiskedödligheten (F) som överensstämmer med målet att uppnå och upprätthålla MSY som intervall av värden vilka gör det möjligt att uppnå maximalt hållbart uttag (F_{MSY}). Dessa intervall, som bygger på vetenskapliga utlåtanden, behövs för att skapa flexibilitet, så att utveckling i vetenskaplig rådgivning kan beaktas, för att bidra till genomförandet av landningsskyldigheten och för att ta hänsyn till särdragen inom blandfisket. F_{MSY}-intervallen har beräknats av Internationella havsforskningsrådet (Ices) och har tagits fram för att ge en minskning på högst 5 % av det långsiktiga uttaget jämfört med MSY[6]. Det finns ett tak för den

[4] Rådets förordning (EG) nr 1342/2008 av den 18 december 2008 om upprättande av en långsiktig plan för torskbestånden och det fiske som utnyttjar de bestånden och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2004 (EUT L 348, 24.12.2008, s. 20).

[5] Rådets förordning (EG) nr 676/2007 av den 11 juni 2007 om upprättande av en flerårig plan för fiske som utnyttjar bestånden av rödspätta och tunga i Nordsjön (EUT L 157, 19.6.2007, s. 1).

[6] EU ber Ices att tillhandahålla F_{MSY}-intervaller för utvalda bestånd i Nordsjön och Östersjön.

övre gränsen, vilket innebär att sannolikheten för att beståndet sjunker under B_{lim} (gränsreferenspunkten för lekbeståndets biomassa) eller $Abundance_{limit}$ (gränsreferenspunkten för förekomst) är högst 5 %. Denna övre gräns är även förenlig med Ices så kallade *advice rule*[7], som anger att när lekbeståndets biomassa eller förekomsten är i dåligt skick, ska F minskas till ett värde som inte överstiger en övre gräns som motsvarar F_{MSY}-värdet multiplicerat med lekbeståndets biomassa eller förekomstvärdet det år för vilket den totala tillåtna fångstmängden sätts, delat med MSY $B_{trigger}$ (triggernivå för lekbeståndets biomassa) eller $Abundance_{limit}$. Ices använder dessa överväganden och *advice rule* när man tillhandahåller vetenskapligs utlåtanden om fiskedödlighet och fångstmöjligheter.

(13) Vid fastställande av fiskemöjligheter bör det finnas en övre tröskel för F_{MSY}-intervall vid normal användning och, under förutsättning att det berörda beståndet anses vara i gott skick, en övre gräns för vissa fall. Det bör endast vara möjligt att fastställa fiskemöjligheterna upp till denna övre gräns om det, på grundval av vetenskapliga utlåtanden eller bevis, är nödvändigt för att vid blandfiske nå de övergripande mål som fastställs i denna förordning eller för att undvika att beståndet tar skada på grund av dynamiken inom eller mellan bestånd av samma eller olika arter, eller för att begränsa de årliga variationerna i fiskemöjligheterna.

(14) När mål för maximalt hållbart uttag inte finns tillgängliga bör försiktighetsansatsen tillämpas.

(15) För de bestånd där dessa finns tillgängliga, och i syfte att tillämpa skyddsåtgärder, måste det införas referenspunkter för bevarande, vilka uttrycks som triggernivåer för lekbeståndets biomassa när det gäller fiskbestånd, och triggernivåer för förekomst när det gäller havskräfta.

(16) För de funktionella enheter för havskräfta för vilka triggernivåer för förekomst finns tillgängliga är det lämpligt att använda följande triggernivåer för förekomst: en miniminivå för förekomst ($Abundance_{buffer}$) som motsvarar den B_{buffer} -referenspunkt som definieras i den långsiktiga förvaltningsplan för havskräfta i Nordsjön (Long Term Management Plan for North Sea *Nephrops*) som tagits fram av rådgivande nämnden för Nordsjön[8] och en gränsreferenspunkt för förekomst ($Abundance_{limit}$) som motsvarar triggernivån för förekomst MSY $B_{trigger}$ (motsvarande B_{lim}) enligt Ices definition[7].

(17) Lämpliga skyddsåtgärder bör vidtas om beståndets storlek sjunker under dessa nivåer. Skyddsåtgärder bör inbegripa en minskning av fiskemöjligheterna samt specifika bevarandeåtgärder när det vetenskapliga utlåtandet är att det krävs hjälpåtgärder. Dessa åtgärder bör kompletteras med alla övriga åtgärder, såsom kommissionens åtgärder i enlighet med artikel 12 i förordning (EU) nr 1380/2013 eller medlemsstaternas åtgärder i enlighet med artikel 13 i förordning (EU) nr 1380/2013.

(18) I syfte att säkerställa att tilldelade TAC inte överskrids för något av de bestånd som ingår i blandfisket är det nödvändigt att anta vissa ytterligare åtgärder.

(19) Det är lämpligt att fastställa TAC för havskräfta i Ices-zonerna IIa och IV som summan av de fångstbegränsningar som fastställts för varje funktionell enhet och för de statistiska rektanglarna utanför de funktionella enheterna inom det TAC-området. Detta hindrar emellertid inte att åtgärder antas för att skydda särskilda funktionella enheter.

---

7 De allmänna förutsättningarna för Ices utlåtanden, juli 2015.

8 A Long Term Management Plan for North Sea *Nephrops*

(20) För att vara i överensstämmelse med den landningsskyldighet som införs genom artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 bör planen föreskriva om ytterligare förvaltningsåtgärder.

(21) Tidsfristen för inlämning av gemensamma rekommendationer från de medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse bör fastställas, såsom krävs enligt förordning (EU) nr 1380/2013.

(22) För att säkerställa överensstämmelse med de åtgärder som fastställs i den här förordningen bör särskilda kontrollåtgärder antas utöver dem som anges i rådets förordning (EG) nr 1224/2009[9].

Eftersom det finns ett stort antal mindre fartyg som gör kortare fiskeresor i Nordsjön bör den förhandsanmälan som krävs enligt artikel 17 i förordning (EG) nr 1224/2009 utvidgas till att omfatta alla fartyg med en längd överallt på åtta meter eller mer. Förhandsanmälan bör göras minst en timme före beräknad ankomsttid till hamn. Med tanke på den ringa påverkan fiskeresor som berör mycket små mängder fisk har på bestånden i fråga och den administrativa bördan i samband med dessa förhandsanmälningar, är det lämpligt att fastställa ett tröskelvärde för sådana förhandsanmälningar.

(24) Därför är det nödvändigt att utvidga kravet på användning av fiskeloggbok enligt artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 till att omfatta fartyg med en total längd på åtta meter eller mer.

(25) Det bör fastställas tröskelvärden för fångster av demersala bestånd, över vilka ett fiskefartyg är skyldigt att landa i en utsedd hamn eller på en plats nära land, i enlighet med artikel 43 i förordning (EG) nr 1224/2009. Dessutom bör medlemsstaterna, när de utser dessa hamnar eller platser nära land, tillämpa kriterierna i artikel 43.5 i den förordningen på ett sådant sätt att en effektiv kontroll av de bestånd som omfattas av den här förordningen säkerställs.

(26) I enlighet med artikel 10.3 i förordning (EU) nr 1380/2013 bör bestämmelser antas för en återkommande bedömning från kommissionens sida av ändamålsenligheten och effektiviteten i tillämpningen av denna förordning. En sådan bedömning bör följa och grunda sig på en regelbunden utvärdering av planen baserad på vetenskapliga utlåtanden: planen bör utvärderas vart femte år. Denna tidsperiod kommer att ge utrymme för ett fullständigt genomförande av landningsskyldigheten och vara tillräcklig för att regionala åtgärder ska kunna antas, genomföras och för att effekterna på bestånden och olika fisken ska synas. Det är också den minimiperiod som begärts av de vetenskapliga organen.

(27) I syfte att möjliggöra en lämplig och proportionell anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och i syfte att säkerställa flexibilitet och möjliggöra utveckling av vissa åtgärder bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att komplettera denna förordning i fråga om hjälpåtgärder och genomförandet av landningsskyldigheten. Det är av särskild betydelse att

[9] Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009. s. 1).

kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(28) Rådets förordning (EG) nr 1342/2008 och rådets förordning (EG) nr 676/2007 bör därför upphöra att gälla.

(29) I enlighet med artikel 9.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 har de sannolika ekonomiska och sociala effekterna vederbörligen bedömts innan planen utarbetades.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I
SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning upprättas en flerårig plan (nedan kallad *planen*) för demersala bestånd i unionens vatten i Ices-zonerna IIa, IIIa och IV (”Nordsjön”) och det fiske som nyttjar dessa bestånd.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 är artiklarna 4, 5, 6 och 8 tillämpliga på beståndsområdena för bestånd i grupperna 1–4 enligt definitionen i artikel 2.

Artikel 2

Definitioner

Vid tillämpningen av denna förordning gäller följande definitioner, utöver de definitioner som anges i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013, artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 och artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 850/98:

(1) *demersala bestånd*: de arter av rundfisk och plattfisk samt havskräfta som lever på eller nära havsbotten.

(2) *Grupp 1*: demersala bestånd för vilka mål uttryckta som F_{MSY}-intervall och skyddsåtgärder kopplade till biomassa fastställs i denna plan enligt följande:

a) Torsk (*Gadus morhua*) i delområde IV och sektionerna VIId och IIIa väst (Nordsjön, östra delen av Engelska kanalen, Skagerrak), nedan kallad *Nordsjötorsk.*

b) Kolja (*Melanogrammus aeglefinus*) i delområde IV och sektionerna VIa och IIIa väst (Nordsjön, vattnen väster om Skottland, Skagerrak), nedan kallad *kolja*.

c) Rödspätta (*Pleuronectes platessa*) i delområde IV (Nordsjön) och sektion IIIa (Skagerrak), nedan kallad *Nordsjörödspätta*.

d) Gråsej (*Pollachius virens*) i delområdena IV och VI och sektion IIIa (Nordsjön, Rockall och väster om Skottland, Skagerrak och Kattegatt), nedan kallad *gråsej*.

e) Tunga (*Solea solea*) i delområde IV (Nordsjön), nedan kallad *Nordsjösjötunga*.

f) Tunga (*Solea solea*) i sektion IIIa och delsektionerna 22–24 (Skagerrak och Kattegatt, västra Östersjön), nedan kallad *Kattegattunga*.

g) Vitling (*Merlangius merlangus*) i delområde IV och sektion VIId (Nordsjön, östra delen av Engelska kanalen, Skagerrak), nedan kallad *Nordsjövitling*.

(3) *Grupp 2*: funktionella enheter (FU) för havskräfta (*Nephrops norvegicus*) för vilka mål uttryckta som F_{MSY} -intervall och skyddsåtgärder kopplade till förekomst fastställs i denna plan enligt följande:

i) Havskräfta i sektion IIIa (FU3-4).

ii) Havskräfta i delområde IV (Nordsjön) efter funktionell enhet (FU):

- Havskräfta i Farn Deeps (FU 6).
- Havskräfta i Fladen grund (FU 7).
- Havskräfta i Firth of Forth (FU 8).
- Havskräfta i Moray Firth (FU 9).

(4) *Grupp 3*: demersala bestånd som omfattas av fångstbegränsningar i Nordsjön, men som inte förtecknas i grupp 1.

(5) *Grupp 4*: funktionella enheter och statistiska rektanglar för havskräfta (*Nephrops norvegicus*) utanför de funktionella enheterna i Ices-sektion IIa och delområde IV som omfattas av fångstbegränsningar men som inte förtecknas i grupp 2.

(6) *Grupp 5*: demersala bestånd som inte omfattas av fångstbegränsningar i Nordsjön.

(7) *Grupp 6*: förbjudna arter för vilka det råder förbud att fiska och som identifieras som förbjudna arter enligt en unionsrättsakt antagen på området för den gemensamma fiskeripolitiken i Nordsjön.

(8) *Grupp 7*: demersala bestånd för vilka mål uttryckta som F_{MSY}-intervall och skyddsåtgärder kopplade till biomassa fastställs i annan unionslagstiftning än den här förordningen.

(9) *Total tillåten fångstmängd (TAC)*: den kvantitet av varje bestånd som får fångas under en ettårsperiod.

(10) *MSY* $B_{trigger}$: den referenspunkt för lekbeståndets biomassa under vilken specifika och lämpliga förvaltningsåtgärder ska vidtas för att säkerställa att nyttjandegraden i kombination med den naturliga variationen tillåter att beståndet byggs upp över nivåer som kan ge MSY på lång sikt.

KAPITEL II
ÖVERGRIPANDE MÅL

Artikel 3

Övergripande mål

1. Planen ska bidra till att uppnå de mål för den gemensamma fiskeripolitiken som anges i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013, särskilt genom att tillämpa försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen, och ska syfta till att säkerställa att nyttjandet av de levande marina

biologiska resurserna sker på ett sådant sätt att populationerna av skördade arter återställs till och bevaras över nivåer som säkerställer maximalt hållbart uttag.

2. Planen ska bidra till att eliminera utkast, genom att i möjligaste mån undvika och minska oönskade fångster, och till genomförandet av den landningsskyldighet som fastställs i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013 för de arter som omfattas av fångstbegräsningar och på vilka denna förordning är tillämplig.

3. Planen ska genomföra ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen för att säkerställa att fiskeverksamhetens negativa inverkan på de marina ekosystemen minimeras. Den ska vara förenlig med unionens miljölagstiftning, i synnerhet målet att senast 2020 uppnå god miljöstatus i enlighet med artikel 1.1 i direktiv 2008/56/EG.

4. Planen ska framför allt syfta till att

a) säkerställa att de villkor som anges i deskriptor 3 i bilaga I till direktiv 2008/56/EG uppfylls, och

b) bidra till uppfyllandet av andra relevanta deskriptorer i bilaga I till direktiv 2008/56/EG, i proportion till den roll som fisket spelar för att uppfylla dem.

KAPITEL III
SPECIFIKA MÅL

Artikel 4

Mål för grupperna 1 och 2

1. Målet för fiskedödligheten ska nås så snart som möjligt och, genom en successiv och stegvis anpassning, senast 2020 för bestånden i grupperna 1 och 2, och det ska därefter bibehållas inom de intervall som fastställs i bilaga I.

2. I enlighet med artikel 16.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska fiskemöjligheterna vara förenliga med de målintervall för fiskedödlighet som anges i bilaga I, kolumn A, till den här förordningen.

3. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 får fiskemöjligheterna fastställas på nivåer som motsvarar en lägre fiskedödlighet än de nivåer som anges i bilaga I, kolumn A.

4. Trots vad som sägs i punkterna 2 och 3 får fiskemöjligheterna för ett bestånd fastställas i enlighet med de intervall för fiskedödlighet som anges i bilaga I, kolumn B, förutsatt att det berörda beståndet ligger över den referenspunkt för miniminivån för lekbeståndets biomassa som anges i bilaga II, kolumn A,

a) om det, på grundval av vetenskapliga utlåtanden eller vetenskapliga bevis, är nödvändigt för att nå de övergripande mål som fastställs i artikel 3 när det gäller blandfiske,

b) om det, på grundval av vetenskapliga utlåtanden eller vetenskapliga bevis, är nödvändigt för att undvika att ett bestånd tar allvarlig skada på grund av dynamiken inom eller mellan bestånd av samma eller olika arter, eller

c) för att begränsa variationerna i fiskemöjligheterna till högst 20 % mellan år som följer på varandra.

Artikel 5

Mål för grupperna 3 och 4

1. Fiskemöjligheterna för bestånden i grupperna 3 och 4 ska vara förenliga med vetenskapliga utlåtanden om maximalt hållbart uttag.

2. I avsaknad av vetenskapliga utlåtanden om en nivå för fiskedödlighet som är förenlig med maximalt hållbart uttag, ska fiskemöjligheterna vara förenliga med vetenskapliga utlåtanden som gör det möjligt att säkerställa hållbarheten hos fiskbestånden på grundval av försiktighetsansatsen.

Artikel 6

Mål för grupp 5

Bestånd i grupp 5 ska förvaltas på grundval av försiktighetsansatsen i enlighet med vetenskapliga utlåtanden.

KAPITEL IV
SKYDDSÅTGÄRDER

Artikel 7

Referenspunkter för bevarande för grupperna 1 och 2

De referenspunkterna för bevarande som ska garantera fullständig reproduktionskapacitet för de berörda bestånden anges i bilaga II:

a) Miniminivån för lekbeståndets biomassa (MSY $B_{trigger}$) för fiskbestånd.

b) Gränsreferenspunkten för lekbeståndets biomassa (B_{lim}) för fiskbestånd.

c) Miniminivån för förekomst ($Abundance_{buffer}$) för havskräfta.

d) Gränsreferenspunkten för förekomst ($Abundance_{limit}$) för havskräfta.

Artikel 8

Skyddsåtgärder för grupperna 1 och 2

1. När vetenskapliga utlåtanden visar att lekbeståndets biomassa för något av de berörda bestånden i grupp 1 ligger under den MSY $B_{trigger}$ eller att förekomsten inom någon av de funktionella enheterna i grupp 2 ligger under den $Abundance_{buffer}$ som anges i bilaga II, kolumn A, ska alla lämpliga hjälpåtgärder antas för att se till att det berörda beståndet eller den berörda funktionella enheten snabbt återgår till nivåer över de nivåer som kan ge maximalt hållbart uttag. I synnerhet ska fiskemöjligheterna, genom undantag från artikel 4.2, fastställas till nivåer som, med beaktande av minskningen uttryckt i biomassa eller förekomst, ger en fiskedödlighet under det intervall som anges i bilaga I, kolumn A.

2. När vetenskapliga utlåtanden visar att lekbeståndets biomassa för något av de berörda bestånden ligger under den B_{lim} eller att förekomsten inom någon av de funktionella enheterna för havskräfta ligger under den $Abundance_{limit}$ som anges i bilaga II, kolumn B, till den här förordningen, ska alla ytterligare hjälpåtgärder vidtas för att se till att det berörda beståndet eller den berörda funktionella enheten snabbt återgår till nivåer över de nivåer som kan ge maximalt hållbart uttag. I synnerhet ska hjälpåtgärderna, genom undantag från artikel 4.2 och 4.4, inbegripa ett tillfälligt stopp av det riktade fisket för det berörda beståndet och en tillräckligt stor minskning av fiskemöjligheterna.

Artikel 9

Särskilda bevarandeåtgärder för grupperna 3–7

När vetenskapliga utlåtanden visar att hjälpåtgärder krävs för bevarandet av något av de demersala bestånden i grupperna 3–7, eller när lekbeståndets biomassa för något av bestånden i grupp 1 eller förekomsten i någon av de funktionella enheterna i grupp 2 för ett visst år ligger under de referenspunkter för bevarande som anges i bilaga II, kolumn A, till denna förordning, ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 i denna förordning och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 med avseende på

a) fiskeredskapens egenskaper, särskilt maskstorlek, krokstorlek, redskapens utformning, garntjocklek, redskapens storlek eller användning av selektivitetsanordningar för att säkerställa eller förbättra selektiviteten,

b) användning av fiskeredskap, särskilt nedsänkningstid, djup på vilket redskapet används, för att säkerställa eller förbättra selektiviteten,

c) förbud mot eller begränsning av fiske i särskilda områden, i syfte att skydda lekande fisk och ungfisk eller fisk som är mindre än minsta referensstorlek för bevarande eller för att skydda icke-målarter,

d) förbud mot eller begränsning av fiske eller användning av vissa typer av fiskeredskap under särskilda perioder, i syfte att skydda lekande fisk eller fisk som är mindre än minsta referensstorlek för bevarande eller för att skydda icke-målarter,

e) minsta referensstorlekar för bevarande, i syfte att säkerställa skydd av unga exemplar av marina organismer,

f) andra egenskaper med koppling till selektivitet.

Artikel 10

Totalt tillåtna fångstmängder.

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att artsammansättningen i de kvoter som är tillgängliga för fiskefartyg som bedriver blandfiske överensstämmer med den sannolika sammansättningen i den fångst som fartyget förväntas ta.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 ska TAC för beståndet av havskräfta i Ices-zonerna IIa och IV vara summan av fångstbegränsningarna i de funktionella enheterna och i de statistiska rektanglarna utanför de funktionella enheterna.

KAPITEL V
BESTÄMMELSER MED KOPPLING TILL LANDNINGSSKYLDIGHETEN

Artikel 11

Bestämmelser med koppling till landningsskyldigheten för grupperna 1–7

När det gäller demersala bestånd i grupperna 1–7 ska kommissionen ges behörighet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 i den här förordningen och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 med avseende på

a) undantag från tillämpningen av landningsskyldigheten för arter för vilka det finns vetenskapliga belägg för en hög överlevnadsgrad, med beaktande av egenskaperna hos redskapen, fiskemetoderna och ekosystemet, i syfte att underlätta genomförandet av landningsskyldigheten, och

b) undantag av mindre betydels i syfte att underlätta genomförandet av landningsskyldigheten; sådana undantag av mindre betydelse ska fastställas för fall som avses i artikel 15.5 c i förordning (EU) nr 1380/2013 och vara förenliga med villkoren i den bestämmelsen,

c) särskilda bestämmelser om dokumentation av fångster, särskilt i syfte att övervaka genomförandet av landningsskyldigheten, och

d) fastställande av minsta referensstorlekar för bevarande, i syfte att säkerställa skydd av unga exemplar av marina organismer.

KAPITEL VI
REGIONALISERING

Artikel 12

Regionalt samarbete

1. Artikel 18.1–18.6 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska tillämpas på de åtgärder som avses i artiklarna 8 och 10 i den här förordningen.

2. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel, får medlemsstater med direkt förvaltningsintresse lägga fram gemensamma rekommendationer i enlighet med artikel 18.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 för första gången senast tolv månader efter det att denna förordning trätt i kraft och därefter tolv månader efter varje gång en utvärdering av planen lagts fram i enlighet med artikel 17. De får också lämna sådana rekommendationer när det bedöms att så är nödvändigt, i synnerhet om det sker en plötslig förändring i situationen för något av de bestånd som omfattas av den här förordningen. Gemensamma rekommendationer avseende åtgärder som avser ett visst kalenderår ska lämnas in senast den 1 juli det föregående året.

3. De befogenheter som ges enligt artiklarna 9 och 11 i denna förordning ska inte påverka de befogenheter som kommissionen ges genom andra bestämmelser i unionsrätten, däribland förordning (EU) nr 1380/2013.

KAPITEL VII
KONTROLLÅTGÄRDER

Artikel 13

Förhållande till förordning (EG) nr 1224/2009

De kontrollåtgärder som föreskrivs i detta kapitel ska gälla utöver de som föreskrivs i förordning (EG) nr 1224/2009 för demersala bestånd i grupperna 1–7, om inte annat föreskrivs i detta kapitel.

Artikel 14

Förhandsanmälan

1. Genom undantag från artikel 17.1 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska den förhandsanmälan som avses i den artikeln göras minst en timme före fartygets beräknade ankomsttid till hamn. De behöriga myndigheterna i kustmedlemsstaterna får, från fall till fall, lämna tillstånd för tidigare ankomst till hamn.

2. Vid sidan av skyldigheten att göra en förhandsanmälan enligt artikel 17.1 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska befälhavare på unionsfiskefartyg med en längd överallt på åtta till tolv meter minst en timme före beräknad ankomsttid till hamn meddela de behöriga myndigheterna i kustmedlemsstaten de uppgifter som anges i artikel 17.1 leden a–f i förordning (EG) nr 1224/2009 när de ombord medför minst någon av följande kvantiteter fisk:

a) Grupp 1: 1000 kg och/eller

b) grupp 2 och 4: 500 kg och/eller

c) grupp 3: 1000 kg och/eller

d) grupp 7: 1000 kg.

Artikel 15

Loggbokskrav för grupperna 1–7

Genom undantag från artikel 14.1 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska befälhavarna på alla unionsfiskefartyg med en längd överallt på åtta meter eller mer som fiskar efter demersala bestånd föra fiskeloggbok över sina fiskeinsatser i enlighet med artikel 14 i den förordningen.

Artikel 16

Utsedda hamnar för grupperna 1, 2, 3, 4 och 7

Det tröskelvärde som ska tillämpas på den levande vikten av arter som omfattas av den fleråriga planen, ovanför vilket ett fiskefartyg måste landa sina fångster i en utsedd hamn eller en plats nära land i enlighet med artikel 43 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska vara följande:

a) Grupp 1: 2 ton.

b) Grupp 2 och 4: 1 ton.

c) Grupp 3: 2 ton.

d) Grupp 7: 2 ton.

KAPITEL VIII
UPPFÖLJNING

Artikel 17

Utvärdering av planen

Senast fem år efter ikraftträdandet av denna förordning och därefter vart femte år ska kommissionen säkerställa en utvärdering av planens effekter på de bestånd som omfattas av denna förordning och på de fisken som nyttjar dessa bestånd. Kommissionen ska lägga fram resultatet av utvärderingen för Europaparlamentet och rådet.

KAPITEL IX
FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

Artikel 18

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 9 och 11 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 9 och 11 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016[10].

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 9 och 11 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

[10] Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning

KAPITEL X
SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 19

Upphävande

1. Förordningarna (EG) nr 1342/2008 och (EG) nr 676/2007 ska upphöra att gälla.

2. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 20

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens offentliga tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

För Europaparlamentet	*För rådet*
Ordförande	*Ordförande*